

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtjev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evangeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet.1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Bog je stvorio zemlju tako da bi čovjek i zvijer mogli uživati svoj savršeni dom. Bog nije štedio ništa u stvaranju raznolike hrane i staništa za životinje isto tako kao i za ljudska bića.

“Bog ... zemlju oblikovao ... nije ju stvorio uzalud, oblikovao ju je da bude nastanjena” (Izaija 45:18).

Naš prvi članak, “Odnos Boga prema njegovom stvorenju,” proširuje taj odnos, ne samo između Boga i čovjeka, nego također i Boga i životinja.

“Životinje sačuvane” istražuje kakoo su sve životinje mogle živjeti u jednoj arki sa dovoljno hrane za sve. Znanstvene činjenice, uz Sveto Pismo, pokazuju Božju veliku brigu za Njegovo stvorenje.

U “Konjima u Bibliji,” pisac nam govori kako su konji bili korišteni uglavnom u ratu u Drevnom Izraelu i Egiptu. Uvijek iznova, Izrael je bio upozoren da se ne pouzdaje u svoje konje za rat nego u Boga.

Od pada Adama u vrtu, pa do uništenja Sotone u Otkrivenju, zmija plazi po stranicama Biblije. “Zmija u Svetom Pismu” ocrta mnoge načine na koje je zmija bila korištena u svetoj riječi.

Od toga da su bili izopćenici, pa do toga da su postali čovjekov najbolji prijatelj, članak naslovljen “Psi u Bibliji” istražuje povijest pasa, imajući na umu pouke iz Biblije.

“Pouke od Svinja” istražuje različite biblijske tekstove koji se bave sa običnom svinjom. Objasnjava zašto je svinja nečista i zašto ju je bilo zabranjeno jesti Židovima pod Savezom Zakona. Svinju se može naći u mnogim

Glasnik Kristovog Kraljevstva
Svibanj / Lipanj 2016
Svezak 98, Broj 3

- 4 Odnos Boga prema Njegovom Stvorenju**
 - 6 Životinje sačuvane**
 - 8 Konji u Bibliji**
 - 10 Zmija u Svetom Pismu**
 - 13 Psi u Bibliji**
 - 15 Pouke od Svinja**
 - 17 Deve u Bibliji**
 - 19 Razmotri Mrava**
 - 22 Dva Lava**
- Heroji vjere – Back Cover**

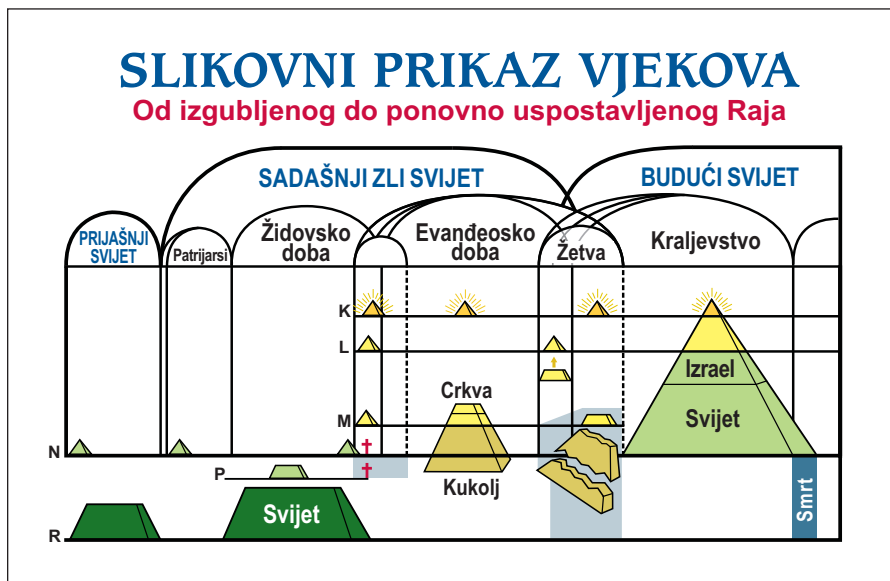
metaforama na koje se ukazuje u Bibliji.

“Deve u Bibliji” daje nam neke zanimljive činjenice o devama koje nam pomažu razumjeti zašto su one bile savršena životinja za nošenje tereta u drevnim vremenima. Jesu li one zaista išle kroz ušicu igle?

“Razmotri Mrava” daje nam neke dobre ideje o tome kako bi Kršćani trebali raditi svoj posao. “Radi dok je prilika, učite jedni od drugih, biti ujedinjeni i nesebični” su neke od pouka koje pisac razlaže.

Naš zadnji članak, “Dva Lava,” uspoređuje ričućeg lava Sotonu sa Lavom iz plemena Judina, našim Gospodinom. Na što bi smo trebali gledati, kada znamo da Sotona napada? Zašto je lav bio izabran da predstavlja i dobro i zlo u Bibliji?

U ovom će se broju odgovoriti na ta i mnoga druga pitanja. Mi se nadamo da ćete uživati u čitanju svih članaka i molimo se da budete blagoslovljeni u tome.

Odnos Boga Prema Njegovom Stvorenju

“Šest dana radi svoj posao, a sedmoga dana počini: da može počinuti vol tvoj i tvoj magarac, i da se okrijepi sin tvoj sluškinje, i tuđinac” (2. Mojsijeva 23:12).

Mnogo toga u Svetom Pismu je posvećeno odnosu Boga prema čovječanstvu. Božja je ljubav pokazana tako prekrasno kroz Njegov plan da blagoslovi sve ljude koji su ikada živjeli (1. Ivanova 2:1,2; 1. Timoteju 4:10; Djela 24:15), i poseban blagoslov za one koji će sada slijediti Isusa (Rimljanima 2:6-8). Ljubav i mudrost Boga, kao Stvoritelja Svemira, također su pokazani u Svetom Pismu čak i za niže životne oblike. On je sačuvao životinjske vrste kroz potop dovodeći ih u arku kako bi se Noa i njegova obitelj brinuli za njih. Bog je također pokazao Svoju ljubav i dobrotu kroz zakone koje je dao Izraelu, i kroz primjere koje je Isus koristio u svojim usporedbama.

Zakon

Isus je u Marku 2:27 rekao, “Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.” To je bio dan odmora od sedam, i trebao je uzdići Boga iznad zemaljskih potreba naroda. Psalm 92 pokazuje da je to bilo vrijeme kada je trebalo cijeniti Božju ljubav i vjernost i hvaliti Njegovo sveto ime. Bliži pogled u Sabatni zakon pokazuje da on nije samo koristio čovječanstvu, nego također i životinjama. U 2. Mojsijevoj 23:12 i 5. Mojsijevoj 5:12-14, Sabatni zakon nije bio samo za Izraelce, nego također i za njihove slugе, strance među njima, i njihove životinje: vola, magarca, i govedo - i ne samo njihove, nego također i one od gostiju i stranaca u zemlji. To je čak bilo prošireno i za Sabatnu godinu kada je zemlja počivala, tako da su siromašni ljudi i poljske zvijeri mogli jesti (2. Mojsijeva 23:10,11).

U 5. Mojsijevoj 22:10, životinje su trebale vući plug podjednako. Stavlanje vola i magarca zajedno bilo bi loše za obojicu, kako je jedan jak i spor, drugi nije ni približno tako jak ali je brži, i jaram im čak ne bi odgovarao. Apostol Pavao je primjenio to načelo u 2. Korinćanima 6.14-18, da vjernici ne bi trebali biti nejednako ujarmljeni sa nevjernicima, budući da bi išli u različitim pravcima i ne bi radili zajedno za isti cilj.

U 5. Mojsijevoj 25:4, volu se nije smjela stavljati brnjica dok je vršio žito. Apostol Pavao je koristio to načelo u najpotpunijem smislu, primjenjujući ga na starješine u

1. Timoteju 5:18, pokazujući da se one koji su dobro upravljali i teško radili kod poučavanje trebalo smatrati dostojnima dvostruke časti. Ta primjena od apostola pokazuje da bi smo trebali zapaziti i cijeniti one koji aktivno služe Gospodinu. Oni su nam primjer u tome da i mi također možemo služiti, čak i ako je jedina služba koju možemo uraditi moliti se za druge (Hebrejima 10:32-36; 1. Solunjanima 5:25). To je važna primjena, i izvorni zakon još uvijek pokazuje Božju brigu za njegovo niže životinjsko stvarstvo.

Kada je Isus liječio ljude Subotom, i Farizeji ga nastojali uhvatiti u zamku s njegovim riječima, Isus ih je podsjetio da bi oni odveli svoje životinje na vodu, ili bi im pomogli izvući ih iz zdenca, čak i u Subotu (Luka 13:15; 14:5). Ako se životinja izgubila ili bila pod jako teškim teretom, drugi su Izraelci trebali pomoći životinji, čak i ako bi životinja pripadala neprijatelju (2. Mojsijeva 23:4,5). Bog se jasno brine za svoje životinjsko stvarstvo, i čak više za svijet čovječanstva. On je također koristio životinjsko stvorenje da ilustrira dublje pouke za Kršćane — Njegovo Novo Stvorenje.

Dublje Pouke Za Kršćanina

Isus kao Pastir — Isus je rekao da bi pastir koji ima 100 ovaca ostavio 99 da potraži onu jednu koja se izgu-

Isus je često liječio Subotom

bila (Matej 18:12; Luka 15:4-6). To podrazumijeva temeljitost i brigu, kao isto i činjenicu da on poznaje svoje ovce po imenu (Ivan 10:3,27). Također je mnogo radovanja na nebu nad jednim grešnikom koji se kaje. To je tako prekrasna slika njegove ljubavi i brige za Crkvu, njegovo tijelo, njegovu nevjestu, njegove ovce.

Isus nam je pokazao put kojim da idemo kada je položio svoj život za nas i mi bi smo trebali polagati naše živote za našu braću (1. Ivanova 3:16). On nam je zapovijedio da ljubimo jedni druge, i tako smo poznati kao njegovi učenici (Ivan 10:3-5; 15:10-14; 13:34,35). Baš kao što je Petru bilo rečeno da se pobrine za Isusove ovce, mi bi smo trebali činiti isto (Ivan 21:15-17).

Sve stvari koje se događaju raditi će zajedno za dobro, ako mi uistinu ljubimo Boga i ako smo pozvani u skladu sa Njegovim naumom (Rimljanima 8:28). On nikada ne dopušta ono što ne bi bilo za naše najbolje vječne interese. On je premudar da bi pogriješio. Koliko smo zahvalni na njegovoj nježnoj ljubavi, da možemo poznavati njegov glas proučavanjem njegovih riječi, držanjem njegovih zapovijedi, i slijeđenjem njega.

Druge Pouke — Bog se brine čak za male ptice (Matej 10:29-31; Luka 12:6), i hrani ih (Matej 6:26). On će se jednako tako pobrinuti i za naše potrebe. Mi ne bi smo trebali tražiti više nego što nam je potrebno. Ako tražimo da nam budu zadovoljene naše tjelesne želje, i da zadovoljimo našu vlastitu volju a ne Božju savršenu volju, tada ne možemo očekivati da naše molitve budu uslišene, budući je Bog premudar da nam da ono što ne bi bilo dobro za nas (Jakov 1:5-8; 4:4).

Premda Gospodin očekuje od nas da budemo ljubazni prema životinjama, On također naglašava da su ljudi uvijek iznad životinja (Matej 6:26; 2. Petrova 2:12; Juda 10). U žrtvama Starog Zavjeta, nikada se nisu prinisile životinjske žrtve.

Isus je naš dobri pastir.

Sažetak

Kakvog mudrog i punog ljubavi Boga mi imamo! On je pogledao na sve Svoje stvorenje, i vidio je da je veoma dobro (1. Mojsijeva 1:31). On je učinio pripreme kako bi se pobrinuo za sva Svoja stvorenja, i načinio je zakone da osigura njihovu sreću. On nam je rekao da budemo ljubazni jedni prema drugima, čak i prema životinjama. On je koristio životinje da nam pomogne razumjeti Njegovu veliku ljubav za nas, pružajući nam velikog Pastira da se brine za nas, i pobrine se za to da sve naše potrebe budu zadovoljene.

Koliko smo zahvalni na Njegovoj ljubavi i priprema za Njegovo stvorenje! Kakva velika motivacija za biti vjeran našem velikom Bogu, da ga ljubimo sa svim našim srcem, i da mu služimo sa radosnim srcem zauvijek!

— *Dave and Joanna Christiansen*

“Ima rijeka čiji rukavci vesele grad Božji, sveto mjesto prebivališta Svevišnjega” (Psalam 46:4)

Životinje Sačuvane

“Evo, sklapam sad zavjet s vama i s vašim potomcima, što će biti nakon vas, I sa svima živim bićima, što su s vama, s pticama, sa stokom i sa svima zvijerima, što su s vama, sa svima životinjama zemaljskim, što izadoše iz (plovnog) kôvčega” (1. Mojsijeva 9:9,10)

Noi je bilo zapovjedbno da izgradi Arku kako bi spasio sve vrste života. To je također zapisano kako bi nam zajamčilo da će čovječanstvo preživjeti samouništenje “sadašnjeg opakog svijeta.” Noina Arka je bila je 300 x 50 x 30 lakata (134 metra dugačka, široka 22 metra i visoka 13 metara) sa tri kata (1. Mojsijeva 6:15,16) Tri kata osiguravala su otprilike 130 000 četvornih stopa prostora (gotovo 40 000 kubnih metara) ne računavajući prostor za kaveze i viseća lijegala.¹

Netko bi mogao prosvjedovati da nije postojalo dovoljno prostora za više od milijun vrsta koje su već dokumentirane (sa možda i do pet milijuna za koje je procjenjeno da se tek treba otkriti). Međutim, oko 80 % su insekti (i kao što je Dr. Harry Rimmer jednom zapazio, vi možete spakirati puno buha na leđima dva slona!) sa gotovo četiri milijuna vrsti insekata za koje je procjenjeno da su neotkriveni. Od preostalih vrsta, većina živi u vodi i nije joj bila potrebna arka.

Prostor na arki prvenstveno je bio potreban za kopnene sisavce: 5, 501 vrsta sisavaca već je bila opisana sa možda do drugih stotinu koje je tek trebalo otkriti (od kojih 100-125 živi u vodi). Prije nekoliko godina Dr. Rimmer dao je analizu 290 vrsta većih od ovce, 757 od veličine ovce do veličine štakora, i 1, 359 manjih od štakora; prosjek je bio veličina mačke. (Neotkrivene vrste su gotovo sigurno uglavnom manjih veličina.) Ako netko dopusti 5,500 vrsta kopnenih sisavaca, to bi bilo oko 24 četvorne stope (oko 2 kvadratna metra) po vrsti, što je više nego dovoljno za spavanje za dva para veličine mačke.

Strop za svaki kat bio bi 4,5 do 6 m visok, što bi dopustilo dovoljno prostora za ptice da lete uokolo poradi vježbe. Slaganje kaveza za manje životinje i ptice omogućilo bi dovoljno prostora za jednogodišnju zalihu hrane. Medvjedi koji spavaju zimskim snom jeli bi malo od toga (1. Mojsijeva 6:21).

Kada su u nevolji divlje životinje često dolaze k čovjeku kao njihov posljednji izbor. “Po dvoje od svake vrste doći će k tebi, da ih sačuvaš na životu” (1. Mojsijeva 6:20) Uplašene životinje ne jedu; stoga bi sve mogle sigurno doći u arku. (Rečeno je da špilje na Malti sadrže fosile i od predatora i njihovog plijena zajedno, vjerovatno kako uzaludno pokušavaju preživjeti Potop.)

Dr. Shelley iz Australije rekao je da je u neko vrijeme Američka fauna bila zamjenjena sa nižom faunom (vjerovatno u vrijeme Potopa). Od čistih životinja (zdravih za jesti i čistih za prinose) i od ptica, bilo je uzeto po sedam parova na arku; dok su samo dva para od nečistih životinja bila uzeta na brod. Taj je odabir bolje sačuvao gene za omiljeni život.

Dati 5,500 vrsta u prosjeku 1 minutu svakoj (nekima više, kao što je rovk;² nekima nešto malo) uzelo bi osmero ljudi da rade 11 1/2 sati na dan. Budući da nije bilo zapovijedi da drže Subotu, oni su mogli raditi cijeli tjedan. Iako je to svakako izvedivo, zaključeno je da mora da je bilo značajnog planiranja u građenju arke kako bi distribucija vode i hrane, isto tako kao i čišćenje, bilo posebno učinkovito.

Zašto Potop?

“Tada je Jehova rekao: Neće duh moj trpjeti čovjeka do u nedogled, jer čovjek je samo tijelo Neka mu bude još sto i dvadeset godina³ ... Tada je Jehova požalio što je načinio čovjeka na zemlji” (1. Mojsijeva 6:3,6 NS). Potomci palih anđela naslijedili su svoja životna prava od njihovih očeva, a ne od Adama; prema tome bilo je potrebno uništiti ih. Stoga je Bog poslao Potop.

Koliko Mnogo Vrsta?

Vrste	Maks. Proc.	Otkriveno	% Maks. Proc.
Sisavci	5,600	5,501	0.091233
Ptice	10,500	10,064	0.171063
Gmazovi	12,000	9,547	0.195500
Vodozemci	15,000	6,771	0.244375
Ribe	45,000	32,400	0.733126
Rakovi	150,000	47,000	2.443753
Školjkaši	300,000	85,000	4.887506
Paukovi	600,000	102,240	9.775012
Insekti	5,000,000	1,000,000	81.45843
Ukupno	6,138,100	1,298,523	100.000

Što je prouzročilo Potop?

Mi čitamo, “provalili su svi izvori velikoga bezdana vodenoga i otvorile su se ustave nebeske. I kiša je pljuštala na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći” (1. Mojsijeva 7:11,12) “Otvorile su se ustave nebeske” znači da su se oblaci prolomili, i da je počelo kišiti. “Izvori velikoga bezdana” su stavljeni nasuprot “neba;” to znači oceani. Podrazumijeva se veliki tsunami, kao što 2. Pet. 3:5,6 može potvrditi.⁴ Bilo da je bilo generirano sa udarom velikog meteora u more, ili sa potresom, ili sa podmorskim vulkanom, ostaje da se vidi.)

Arka je vjerovatno plutala na idealnoj lokaciji: Gore Ararata na jugu i planine Kavkaza na sjeveru su je uvelike zaštitile od plimnih valova i sa sjevera i sa juga. Između, dolina Rijeke Kure nigdje nije viša od oko 402 km od Kaspijskog Mora na istoku ili Crnog Mora na zapadu; stoga bi vrijeme za gore da se osuše, i da se dopusti da osam ljudi izađe iz arke, bilo svedeno na minimum.

Nakon što su planinski vrhovi mogli vidjeti, Noa je poslao dugoročnog letača — gavrana. Poslije je poslao pticu kraćeg dometa — goluba, koja se nakon drugog puta vratila sa “svježe otkinutim maslinovim listom.” Nekoliko tjedana kasnije oni su napustili arku i vidjeli su dugu Božjeg saveza.

Pouka za nas

Baš kao što su Bog i Noa imali samilost prema životinjama, tako će Krist i njegova crkva provesti čovjeka i životinje kroz Harmagedon u Kristovo Kraljevstvo.

— James Parkinson

(1) Škotski Astronom, Piazzi Smyth, smatra da je najstariji lakat imao 25.025 Britanskih inča. (R.B.Y. Scott, The Biblical Archaeologist Reader, Svezak 3; Anchor Books (ASOR), 1970.)

Noa, propovijednik pravednosti

(2) Rovka troši gotovo svo svoje vrijeme na jedenje kako bi preživjela. E.C. Pollardovo djelo, “The Physics of Viruses” (1953), zapaža da je aktivnost životnih oblika srazmjerna površini područja podjeljenog po obujmu (sposobnost da se izbaci toplina u odnosu na generiranje topline); stoga je aktivnost obrnuto proporcionalna njegovoj veličini. Prema tome kako je rovka mogla evoluirati iz još manjeg sisavca? Koji bi trebao jesti više od 100 % od svojih budnih sati?

(3) “Čovjek” je očito generički za “ljude,” to jest, cijelo čovječanstvo. Stoga bi se “duh” slično tome moglo razumjeti kao generički za “duhove,” to jest, posebno pale anđele. Isto tako, premda bi ovdje netko mogao krivo razumjeti da “požalio” znači da se je Bog pokajao jer je sagriješio, to jednostavno znači da je On promijenio svoj način ophođenja sa čovjekom.

(4) Dr. Shelley zapaža da je Jezero Titicaca (3,8 km visine između Bolivije i Perua) slana voda. Jezero brzo presušuje i bilo je prepuno prije nekih pet tisuća godina. Isto tako, mnoštva mamuta pronađeni su smrznuti u Sibiru (i Aljaski) umrli od slane vode u plućima. Prema tome, postoje snažni pokazatelji da su snažni tsunami naveli veliki Potop.

Objavljeno ti je, čovječe, što je dobro, što Jahve traži od tebe: samo činiti pravicu, milosrđe ljubiti i smjerno sa svojim Bogom hoditi.(Micah 6:8)

Konji u Bibliji

“Jedni govore o kolima, drugi o konjima, a mi ćemo govoriti o imenu Jehove, Boga svojega” (Psalmi 20:7).

Vjerovatno je jedna od najznačajnijih stvari o konjima u Bibliji ta da se o njima gotovo isključivo govorilo kao o instrumentima rata, a ne kao o životinjama koje su korištene u mirotnim svrhama za čovjeka.

Zanimljivo je da od svih darova koje je Faraon dao Abram u Saraju u Prvoj Mojsijevoj, spomenuti su 12 deva i magaraca, ali ne i konji. Općenito se razumije da konji ovdje nisu bili dio transakcije zato što su uglavnom bili korišteni za ratna kola, i stoga ne prikladni za Abrama, čovjeka mira. Konj se ne pojavljuje među posjedima patrijarha, npr. 1. Mojsijeva 24:35 i 30:43, gdje se pojavljuju deve i magarci, koji su korišteni kao tegleće životinje.

U Prvoj Mojsijevoj 50, dat je izvještaj o Jakovljevoj smrti u Egiptu. Jakova se toliko cijenilo da su čak i Egipćani tugovali za njim sedamdeset dana, i velika grupa i kola i konjanika dala je kraljevsku pratnju i zaštitu za grupu koja je putovala iz zemlje Gošen do ukopnog mjesta u zemlji Kanaan.

U Drugoj Mojsijevoj 14, 198 godina nakon Jakovljeve smrti, mi ponovno nalazimo potomke Jakova kako su bili ispraćeni iz Egipta, međutim ovaj puta pod mnogo drugačijim okolnostima, gonili su ih Faraon, njegovi konji, njegova kola, i njegovi konjanici. Čudesno Božje izbavljenje u uništenju Egipatske vojske odjeknulo je u prvoj Mojsijevoj Pjesmi. Druga Mojsijeva 15:1-18 ostat će stalna tema za Izrael, da se pouzdaju u Boga za izbavljenje, a ne u čovjeka niti u konje. “Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu Jahvi u slavu: “U čast Jahvi zapjevat ću, jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survaio. Moja je snaga, moja pjesma - Jahve jer je mojim postao izbaviteljem. On je Bog moj, njega ja ću slaviti, on je Bog oca moga, njega ću veličati. Jahve je ratnik hrabar, Jahve je ime njegovo. Kola faraonova i vojsku mu u more baci; cvijet njegovih štitonoša More crveno proguta. Valovi ih prekriše; poput kamena u morske potonuše dubine” (2. Mojsijeva 15:1-5).

U 5. Mojsijevoj 17:14-16, Mojsije je proročanski govorio o Izraelu kako želi imati kralja poput drugih naroda. Među nekoliko ograničenja koja su bila stavljena na kralja bila su uključena u 16 retku, da si kralj ne bi trebao umnožavati konje. Konji nisu bili zabranjeni, ali

bili su ograničeni. To se razumjelo da znači, da za razliku od drugih nacija, Izrael se nije trebao pouzdati u veliku vojnu snagu, nego u Božju mišicu. Psalam 20:7, “Jedni se uzdaju u kočije, a drugi u konje; no mi ćemo se spominjati imena GOSPODINA, Boga našega.” Psalam 33:17, “Isprazno je od konja zaštitu očekivati, niti će on ikoga izbaviti svojom velikom snagom.” Slično tome Izreke 21:31, “Konj je pripravljen za dan boja, ali je sigurnost od GOSPODINA.”

Uvijek iznova proroci su upozoravali Izrael protiv toga da se pouzdaju u bilo što osim Boga, i da se ne pouzdaju u druge nacije i njihove konje. “Teško onima što slaze u Egipat po pomoć i nadu u konje polažu te se uzdaju u mnoga kola i u mnoštvo konjanika, ne gledajuć s uzdanjem u Sveca Izraelova i od Jahve savjeta ne tražeć. Al' i on je mudar i navalit će zlo, i neće poreć svojih prijatelja; on će ustati na dom zlikovački i na pomoć zločinačku. Egipćanin je čovjek, a ne Bog; konji su mu meso, a ne duh; kada Jahve rukom mahne, posrnut će pomagač i past će onaj komu pomaže - svi će zajedno propasti” (Izaija 31:1-3, Vidi također Amos 4:10; Hošea 1:7; 14:3, Izaija 2:7, i Ezekijel 17:15).

Držanje Mojsijevog upozorenja iz 5. Mojsijeve 17:16 o kralju da ne umnožava konje za sebe bilo je kratkog vijeka. Sam prvi kralj nad Izraelom, Šaul, izgleda je prekršio zapovijed u 1. Samuelovoj 8:11. David je slijedio Šaulov loš primjer, kao što je zabilježeno u 2. Samuelovoj 8:4. Međutim, pod Salamunom potpuno se opiralo duhu zabrane. Jer Mojsijeva proročanska zabrana

Faraonova kola u potjeri za Izraelcima

u 5. Mojsijevoj 17:14-20 sadrži tri stavke koje je Salamun sve prekršio kao što je zabilježeno u 1. Kraljevima 10:26-29 i 1. Kraljevima 11. (1) Ne umnožavati konje, (2) Ne se vraćati u Egipat kako bi se umnožavalo konje, i (3) ne si umnožavati žene. Izvještaj 1. Kraljevima 11 i 12 ukazuje ne samo na to da je Salamun prekršio svaku od tih zapovijedi, nego da ih je prekršio prošavši nekažnjeno. On je sakupljao konje iz Egipta; on je imao tisuću četiri stotine kola i dvanaest tisuća konjanika; i budući da je “volio i mnoge žene tuđinke,” on je imao sedam stotina žena i tri stotine konkubina!

U proročanstvu, konji su često opisivali ratovanje.

Konji u Proročanstvu

Ovaj kratak pregled o korištenju konja u Svetom Pismu, koji je uglavnom bio usredotočen oko njihove povezanosti sa vojnom upotrebom, također postavlja temelj za naše razumijevanje kako su konji bili korišteni u biblijskim proročanstvima. Prenosi se i dalje ista povezanost sa ratom. Mnoga su i različita Starozavjetna i Novozavjetna proročanstva koja uključuju konje, ali uglavnom se usredotočuju na rat ili sukob. Slijedi nekoliko primjera: U proročanstvu o “velikom vremenu nevolje,” Joel govori o Gospodinovoj velikoj vojsci i kaže za njih da su “narod jak i mnogobrojan, kakva ne bje nikad prije, niti će ga igda biti do vremena najdaljih. Pred njim oganj proždire, za njim plamen guta. Zemlja je k`o vrt rajski pred njim, a za njim pustinja tužna. Ništa mu ne umiče. Nalik su na konje, jure poput konjanika. Buče kao bojna kola, po gorskim vrhuncima skaču, pucketaju k`o plamen ognjeni kad strnjiku proždire, kao vojska jaka u bojnome redu...I Jahve glas svoj šalje pred vojsku svoju. I odista, tabor mu je silno velik, zapovijedi njegove moćan izvršitelj. Da, velik je Jahvin dan i vrlo strašan. Tko će ga podnijeti? (Joel 2:2-5,11).

Sličnost na konja i kola odnosi se na destruktivne skakavce iz prvog poglavlja. Postoji izvanredna sličnost glave nekih vrsta skakavaca glavi konja. Za šum roječih skakavaca je bilo rečeno da pravi izvanrednu i ogromnu buku. Prema tome slikovite riječi su vrlo snažne, i uključivanje slike konja i kola u Gospodinovu veliku vojsku pojačava proročansku sliku nesreće s kojom će ovo doba završiti, što samo sluti još veće blagoslove Božjeg kraljevstva. Kasnije u drugom poglavlju, Joel kaže da će Bog učiniti velike stvari, uključujući obnavljanje onog što je bilo uništeno od strane Gospodinove velike vojske (redak 25).

Drugačiji Pogled na Konje i Kola

U 5 poglavlju Miheja, fascinantan niz proročanstava otvara se sa proročanstvom o prvom dolasku, i zatim u retku tri preskače na Drugi Dolazak. U to vrijeme ostatak

“će se vratiti” djeci Izraelovoj koja su već okupljena. U retku pet, Asirac je prikazan kao sile koje dolaze u zemlju da unište Izrael. Ali oni su spriječeni od sedam pastira (Crkva), osam knezova (Drevni Dostojnici), i od ostatka (od Izraela), koji je opisan kao lav među stadom ovaca (redak 8).

Na koncu će ostatak biti, prema jeziku retka 7, poput osvježavajuće “rose od Jehove,” nudeći Božje blagoslove usred, ili među, mnogim narodima — blagoslove koji će pljuštati ne oklijevajući ili čekajući na čovjeka. Čovjek ne može niti pomoći niti spriječiti Božje blagoslovljene namjere. Reci koji su za nas od posebnog interesa su 10-15. Redak 10 kaže, “U taj dan, kaže Jehova, istrijebit ću konje tvoje što su usred tebe i kola ću tvoja uništiti:” To bi moglo značiti da će Bog istrijebiti snage Izraelovih neprijatelja. Ali redak 10 kaže da će Bog istrijebiti “tvoje” (Izraelove) konje i kola. Zašto? Zato što, kao što redak 15 kaže, “I s gnjevom i srdžbom izvršit ću osvetu nad narodima koji nisu htjeli slušati.” Bog je taj koji će uništiti Izraelove neprijatelje, a ne Izraelovo oslanjanje na njihovu vlastitu vojnu snagu.

Danas se Izrael naoružava do zuba nasuprot svem nasilnom protivljenju; međutim, prorok nas poučava da dolazi dan kada će Bog istrijebiti, ili uništiti, vojnu snagu Izraela, tako da bi se Boga moglo vidjeti kroz Njegovo čudesno izbavljanje Izraela.¹ “I uzveličat ću se i posvetit ću se i objavit ću se pred očima naroda mnogih, i tada će znati da sam ja Jehova” (Ezekijel 38:23). I to će isto tako biti podsjetnik Izraelu na riječi Mojsija i proroka da se ne pouzdaju u konje i kola nego u Boga.

Otkrivenje 19

Naš posljednji primjer konja u proročanstvu izvučen je iz Otkrivenja 19. U tom poglavlju mi imamo opisano, sa veoma fantastičnim slikama, uništenje lažnih crkvenih sistema koji su iskvarili riječ Božju i oskrvnuli njegov

karakter, i kraljeva zemlje i njihovih vojski. Nakon svadbe Janjeta (reci 7-10), Ivan nam govori da su se otvorila nebesa i da je on vidio najčudesnije stvari: Isusa i njegovu crkvu (reci 11-14) na bijelim konjima, kako idu u bitku da unište Božje neprijatelje. "I vidio sam nebo otvoreno, i gle — bijeli konj. A onaj koji je sjedio na njemu zove se Vjerni i Istiniti i on pravedno sudi i ratuje."

Isus se jednom predstavio Izraelu kao njihov kralj, krotak, jašući na magarcu, mladuncu magaričinu (Matej 21:5). Ali sada on dolazi kao Kralj da izvrši pravedan sud, ne na miroljubivom magarcu, nego sada sa svojom crkvom na bijelim konjima, što je slika čistoće i pravednosti bitke koja mora biti vođena da očisti svijet od grijeha. I sa tim će, Bog učiniti da "prestanu ratovi od nakraj zemlje," kada će slomiti luk, prelomiti koplje u komadiće, i spaliti kola u vatri (Psalam 46:9). Čovjek se više neće uzdati u kola i u konje, nego će se uzdati u ime GOSPODINA našeg Boga (Psalam 20:7). Amen.

— Brent Hislop

"I malo dijete će ih voditi," Tammy Kuenzli,
Kristovo Dolazeće Kraljevstvo

(1) Napomena urednika: Druga mogućnost je da se uklanjanje njihove vojske odnosi na posljedice kada će sve biti riješeno, i Izrael više neće imati potrebu za općim vojnim snagama. U Miheju 5:5 koji je bio citiran, "ostatak," je agresivna sila, očito naoružana. U Drugoj Kraljevima poglavlje tri tamo spomenuta izvanredna pobjeda također sugerira naoružanu silu.

Zmija u Svetom Pismu

"A zmija bijaše lukavija nego li ijedna druga poljska životinja koju je načinio GOSPODIN Bog" (1. Mojsijeva 3:1).

U Svetom Pismu zmija ima dvojbenu različitost što je bila jedini član Božjeg stvorenja koji je bio posebno proklet. Na prijedlog zmije, majka Eva je bila zavedena da jede od ploda drveta spozna je dobra i zla. Tada ga je dala i Adamu i on ga je pojeo skroz shvatajući da je Bog to zabranio. Zbog toga je cijelo čovječanstvo bilo gurnuto u 6000 godina grijeha, bolesti, nedaća, i smrti. Redak 14 ovog istog poglavlja opisuje objavu našeg Nebeskog Oca u vezi zmije, "Zato što si to učinila, prokleta da si nad svom stokom i nad svakom poljskom životinjom; po svome truhu ćeš puzati i prah ćeš jesti sve dane svoga života."

Hebrejske Riječi Prevedene Zmija

Postoji devet riječi u Svetom Pismu koje su prevedene sa zmija ili guja, šest u Starom Zavjetu i tri u Novom

Zavjetu. Tri druge riječi koje su vrijedne pažnje su zmija otrovnica i kobra.

Dvije riječi koje su najčešće jesu Hebrejske riječi nachash i tanniyn. U Starom Zavjetu, nachash je korištena da identificira zmiju u Edenu. Na brojnim mjestima nachash je također korištena u vezi sa riječi saraph da opiše opake zmije u pustinji. Nachash je uvijek prevedena sa zmija u Verziji Kralja Jakova.

Druga česta Hebrejska riječ, tanniyn, je također prevedena kao kit, zmaj, ili morsko čudovište kroz cijeli Stari Zavjet. U Drugoj Mojsijevoj, štapovi Mojsija i Arona bili su se pretvorili u zmije, nachash za Mojsija (2. Mojsijeva 4:3), i tanniyn za Arona (2. Mojsijeva 7:9).

Prva Mojsijeva treće poglavlje nije prvo mjesto u Svetom Pismu gdje se pojavljuje jedna vrsta "zmije." Prva Mojsijeva 1:21 spominje stvaranje prvih oblika oblika životinjskog života. To su bili veliki kitovi ili morska

stvorenja. Riječi “morska stvorenja” su prijevod riječi taniyn koje jednako točno mogu biti prevedene i kao zmija. Stoga, istaknuto spominjanje taniyna u stvaranju života može sugerirati zašto bi protivnik izabrao zmiju kao svoje oruđe za obmanjivanje Eve.

Zmija Simbolizira Vlast Nad Grijehom

Simbol zmije igrao je važne i različite uloge u vjerskom i kulturnom životu drevnog Egipta, Kanaana, Mezopotamije, i Grčke. Smatralo ju se simbolom zle moći i kaosa isto tako kao i simbolom plodnosti, života, i liječenja. Tako utvrđujemo da je u najdrevnijim kulturama, zmija imala dvostruko simbolično značenje. To vrijedi čak i danas, bilo da se zmiju smatralo kao bićem koje je simbol zla ili grijeha, isto tako kao i ozdravljenja. Na primjer, Grčki bog Simbol zmije igrali važne i različita ulogu u vjerskom i kulturnom životu drevnog Egipta, Kanaanu, Mezopotamiji i Grčkoj. To je bio smatran simbolom zla snage i kaosa, kao simbol plodnosti, života, i ozdravljenja. Tako nalazimo da je u većini drevnih kultura, zmija održao dualistički simbolično značenje. To vrijedi i danas, gdje je zmija se smatra kao simbol zla i grijeha, kao i ozdravljenja. Na primjer, grčki bog Asklepije, koji je bio povezan sa liječenjem i medicinom, imao je štap sa isprepletenom zmijom. Zmiju se nastavlja koristiti u suvremeno doba, gdje je povezana sa medicinom i zdravstvenom skrbi.

U Svetom Pismu zmija mnogo točnije predstavlja “moć nad grijehom ili zlom.” U izvještaju Prve Mojsijeve o padu čovjeka zmija nije bila zla, nego je bila korištena od protivnika da potakne u ocu Adamu neposlušnost i da uvede grijeh u svijet.

U 2. Mojsijevoj 7:8-13 mi nalazimo izvještaj o Mojsiju i Aronu pred Faraonom. “Još doda Jahve Mojsiju i Aronu: “Kad faraon zatraži od vas da izvedete kakvo znamenje, ti reci Aronu da uzme svoj štap i baci ga pred faraona, a štap će se pretvoriti u zmiju. Dođu Mojsije i Aron pred faraona i učine kako im je Jahve naredio. Aron baci pred faraona i njegove službenike svoj štap, koji se pretvori u zmiju. Zovne faraon mudrace i vračare. I zaista, egipatski vračari svojim vraćanjem učine isto: svaki baci svoj štap, koji se pretvori u zmiju. Ali Aronov štap proguta njihove štapove.”

Ovaj odlomak prikazuje zmiju kao “vlast nad grijehom.” Aronu, koji je imao postati Prvosvećenikom nacija Izrael, bilo je zapovjedbno da baci svoj štap i on se prometnuo u zmiju. “Mudraci i vračari” Egipta bili su u stanju ponoviti to isto čudo, međutim Aronova zmija je progutala njihove zmije. Sposobnost vračara da preobrazu svoje štapove u zmije može prikazivati krivotvorenu religioznu tvrdnju da ima autoritet nad grijehom. To je posebno istina kad je riječ o Katoličkoj tvrdnji da njihovi

Simbol grijeha i Sotone od najranijih vremena

svećenici zaista imaju moć razriješenja grijeha. Druge religije imaju različite teorije uključujući reinkarnaciju, hodočašća, i razne oblike pokore, koji su slično predstavljeni kao instrumenti da uklone ili ublaže kaznu za grijeh.

To što je Aronova zmija progutala krivotvorene zmije prikazuje kako će Božji plan i lijek za grijeh prevladati nad svim ponudama različitih religija.

U Četvrtoj Mojsijevoj 21, Izraelski je narod postao nestrpljiv i obeshrabren zbog poteškoća na koje su nailazili u pustari kroz koju su putovali. “I počne govoriti i protiv Boga i protiv Mojsija: “Zašto nas izvedoste iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već se ogadilo dušama našim. Onda Jahve pošalje na narod ljute zmije; ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu. Dođe narod k Mojsiju pa reče: “Sagriješili samo kad smo govorili protiv Jahve i protiv tebe. Pomoli se Jahvi da ukloni zmije od nas!” Mojsije se pomoli za narod, i Jahve reče Mojsiju: “Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujedan, ostat će na životu ako je pogleda” (4. Mojsijeva 21:5-8).

U ovom izvještaju vidimo zmiju kako vitla sa snagom nad grijehom. Zmijski je otrov prouzročio smrt velikog broja ljudi, i oni su molili Mojsija da se zauzme kod Boga za njih. Zaista je s pravom Apostol Pavao naveo u Rimljanima 6:23 da je “plaća za grijeh smrt.”

Zmija Simbolizira Isusa

Mojsije je dobio upute da naprav bakrenu zmiju i da je stavi na stup. Nakon toga, ako bi zmija ugrizla bilo kojeg čovjeka, on je trebao pogledati na bakrenu zmiju i živio bi!

Ivan 3:14,15 kaže da je ta bakrena zmija bila predlika našeg Gospodina. “I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin čovječji, da tko god u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni.”

Bakrena zmija predstavlja Isusa koa lijek za grijeh.

Ovdje je zmija opet predstavljala “moć nad grijehom.” Premda je otrov grijeha bio uveden čovjeku od strane zmije u Edenu, bakrena zmija koja je bila podignuta na stupu predstavljala je Isusovo podizanje na križ, i spremno pružanje otkupne žrtve za Adama i cijelo njegovo potomstvo. Ta će velika žrtva poništiti učinke prokletstva uklanjanjem grijeha, i vraćanjem cijele ljudske rase u savršenost.

Oko 700 godina kasnije ta je bakrena zmija još uvijek bila u Izraelu i pravedni Kralj Ezekija bio je potaknut pokrenuti vjersku reformu. “On je ... razbio zmiju od mjedi¹ koju bijaše načinio Mojsije. Izraelci su joj sve do tada prinosili žrtve. Zvali su je Nehuštan” (što znači, “bakrena zmija pustinje”) (2. Kraljevima 18:4-6). Bakrena zmija je postala idolom, pokazujući tako lukavost i podmuklost protivnika. On koristi te zmiji slične karakteristike da postane zamkom i kamenom spoticanja.

Svojstva Zmije

Lukavstvo i podmuklost zmije su također pokazani kada je patrijarh Jakov, na kraju svog života, izrekao blagoslove svojoj dvanaestorici sinova. Danu je bio dat prilično neobičan blagoslov: “Dan će biti zmija kraj puta, otrovnica na stazi, koja za zglob konja ujeda, tako da njegov konjanik padne natraške” (1. Mojsijeva 49:17).

Otrovnica na koju je ukazano u ovom odlomku je vrlo vjerovatno pustinjska zmija koja ima podmuklu prirodu. Ta je zmija nevjerovatno fleksibilna - i to toliko da se mislilo da nema kičmu. Ona sakriva svoju glavu u pijesku tako da samo rogovi vire na površinu, da prevari druge životinje da misle da je hrana. Kada se neoprezna životinja približi, otrovnica ju odmah ubija.

Mnogi komentatori sugeriraju da je ta Jakovljeva objava bila namjenjena da označi podmuklost tog plemena, koje će osvojiti svoje neprijatelje više sa spretnošću nego sa snagom recimo vojnom. Činom iznenađenja ono će biti u prednosti nad njima, kao kada zmija iznenada ujeda petu

putnika. I mi možemo povući dodatnu paralelu između te specifične zmije i grijeha. U Rimljanima 7:7-25, Apostol Pavao raspravlja o podmuklosti i zavodljivosti grijeha. On piše da grijeh prebiva unutar nas, zavodi nas, i krajnji je rezultat smrt (Rimljanima 7:11).

Misli, stavovi, i namjere srca su “iznad svega prijevorni i beznadno opaki” (Jeremija 17:9) Naše misli i stavovi su drastično pokvareni. Poput pustinjske otrovnice, grijeh vreba, spreman u zasjedi, da ozljedi i da ubije.

Priroda grijeha nas zavarava da ne prepoznamo zavodljivost grijeha.

Druge Naznake

Postoje i drugi Starozavjetni tekstovi u kojima su spomenute zmije, ali oni ne igraju glavnu ulogu. U tim odlomcima zmija je korištena metaforički da opiše protivnika. “U taj će dan Jehova, mačem svojim teškim, velikim i jakim, kazniti levijatana, zmiju što klizi, zmiju vijugavu, ubit će neman[zmaj] koja je u moru” (Izaija 27:1 NS)

Ovaj redak opisuje uništenje Sotone koji je uspoređen sa zmijom koja bježi, vijugavom zmijom i zmajem. On je bio taj koji je koristio zmiju da uvede grijeh u svijet i on će na kraju morati položiti račun zbog svojih postupaka.

Ovaj opis Sotone u kojem je bio uspoređen sa zmijom je ponovljen u Novom Zavjetu. “I bio je zbačen veliki zmaj, prazmija, koji se zove Đavo i Sotona, koji zavodi sav svijet. Bio je zbačen na zemlju, a s njim su bili zbačeni i anđeli njegovi” (Otkrivenje 12:9 NS). To je ponovljeno u Otkrivenju 20:1,2, gdje anđeo silazi s neba, imajući ključeve od bezdana i veliki lanac u svojoj ruci, “i uhvatio je zmaja, prazmiju, koji je Đavo i Sotona” (NS).

Zmija je također korištena da opiše zloću i zlo. “Zli su izopačeni od utrobe majčine, lutaju otkad su se rodili,

Levijatan, vijugava zmija (Izaija 27:1)

laži govore. Otrov je njihov kao otrov zmijski, gluhi su kao kobra koja zatvara uho svoje” (Psalam 58:3,4 NS). Ta povezanost sa zloćom i zlom ponovljena je u molitvi kralja Davida za zaštitu od zlih ljudi; “Izbavi me, Jehova, od ljudi zlih, sačuvaj me od čovjeka nasilna, od onih koji pakosti smišljaju u srcu svojem, koji po cijeli dan ratove zameću! Naoštrili su jezik svoj kao zmija, otrov ljutice rogata pod usnama je njihovim” (Psalam 140:1-3 NS).

Ostali Biblijski reci ukazuju na guje i otrovnice, i u većini slučajeva to su ukazivanja na stvarne zmije i otrov kojeg one stvarno posjeduju. Mi možemo biti sigurni da ti odlomci uključuju neki značajan simbolizam.

Izaija 11 poglavlje nam pruža prekrasnu sliku Milenijske vladavine našeg Gospodina. Mi nalazimo da se zmija, u jednom od svojih različitih oblika, pojavljuje čak i na

tom mjestu. Rec 8 i 9 nam govore, u taj dan, “dijete koje sisa igrat će se nad rupom kobrinom, dijete od prsa odbijeno stavljat će ruku na rupu zmije otrovnice. Zlo se više neće činiti niti će se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj” (NS). Tada zmija više neće imati “vlast nad grijehom.” Više neće njezin otrovni ujed nauditi i ubiti ljude. Više neće njeno lukavstvo i podmuklost zavoditi čovjeka. “Jer zemlja će biti puna znanja o Jehovi, kao što je more vode puno” (Izaija 11:9 NS).

— Brian Jakubowski

(1) Hebrejska riječ znači bakar, koji je možda bio legiran s kosotrom da napravi broncu. Kao i u Šatoru od sastanka, bakar predstavlja savršenu ljudsku prirodu čovjeka Krista Isusa.

Psi u Bibliji

*“Ali i psi jedu od mrvica što padaju sa stola njihova gospodara”
(Matej 15:27).*

Kada je Bog dao upute Noi da uvede životinje u arku, Njegova namjera u tome bila je “da ih sa sobom sačuva na životu” (1. Moj. 6:19 NS). Upute su bile specifične što se tiče broja životinja, dvije od “nečistih,” i sedam (ili “sedam sedam”) od čistih ptica i životinja (moгуće za žrtve). Tako se je Gospodin pobrinuo i za čiste i za nečiste životinje, uključujući pse.

Psi u Povijesti — “Dronjci”

U danima našeg Gospodina, čini se da su psi živjeli uglavnom kao izopćenici. Kao rezultat njihovog statusa, naziv “pas” postao je uvreda koju su Židovi koristili da opišu bilo koga koga se smatralo nečistim za obredne dužnosti. To bi, naravno, uključivalo bilo koga izvan Židovskog naroda. Iako je Bog želio da Njegov narod bude odvojen od drugih naroda (ne-Židova), zbog njihove sklonosti da zalutaju i obožavaju druge bogove i idole, oni su stavili Njegovu zapovijed na drugu razinu, smatrajući da su Pogani ispod njih. To je vodilo do toga da su se Židovi odnosili prema drugima na netrpeljiv način, nazivajući ih “psima.” Čak i neki Neži-

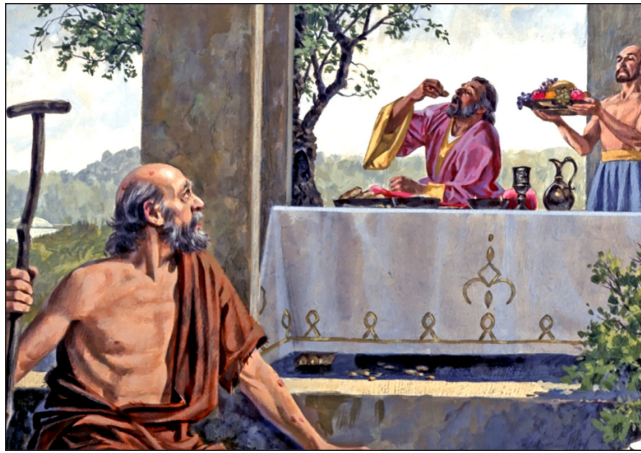
dovski narodi ne dopuštaju pse na javnim mjestima, i oni su zabranjeni kao “nečisti,” čak do današnjeg dana. Kao što je citirano iz časopisa The Guardian, “U skladu sa Islamskim običajem, psi su nečisti.”¹

Sirofeničanka koja je imala vjeru

Zanimljivu činjenicu o Židovskom Zakonu nalazimo u Vikipediji, i pruža zdrav savjet, vjerovatno dostojan da ga cijenimo. “U Judaizmu, Židovski zakon ne zabranjuje držanje pasa i drugih kućnih ljubimaca. Židovski zakon zahtijeva da Židovi hrane svoje pse prije sebe, i da naprava pripreme za njihovo hranjenje prije nego ih uopće nabave” (“Pas,” Vikipedija).

Žena Kanaanka tražila je Isusovo milosrđe za izlječenje njene kćerke koju je bio op-

Lazar i bogatašo

sjeo demon. U izvještaju o tom događaju, mi vidimo Isusovu čvrstu želju da poslušša volju svog Oca i da propovijeda samo Židovima, Božjem izabranom narodu. Mi također vidimo općenito mišljenje koje su u to vrijeme Židovi pokazivali prema drugima. Kada ne bi smo poznavali srce puno ljubavi našeg Gospodina prema svima, mogli bi smo pomisliti da je njegov odgovor toj ženi bio bešćutan i da mu nije bilo stalo.

Matej 15:21-28 (JB), "Isus zatim ode odande i povuče se u krajeve tirske i sidonske. I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, izide vičući: "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta! Ali on joj ne uzvрати ni riječi. Pristupe mu na to učenici te ga moljahu: "Udovolji joj jer više za nama. On odgovori: "Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova. Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: "Gospodine, pomози mi! On odgovori: "Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psicima. A ona će: "Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara! Tada joj Isus reče: "O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš."

Ono što je Isus rekao toj ženi nije bilo samo zbog nje, nego je također služilo i kao pouka njegovim učenicima nakon što budu primili sveti Duh. Oni će tada biti u stanju razabrati važnost ženinog dragocjenog primjera vjere, premda je ona bila samo Poganski "pas." Ta bi im pouka pomogla da se riješe njihovih neduhovnih i netrpeljivih stavova, tako da će biti u stanju prihvatiti neznabošce u vjeru.

Pitamo se koliko su mnogo puta učenici i apostoli, nakon što su bili kršteni sa svetim Duhom, razmišljali o stavu ljudi i vođa njihovog naroda kada su nazivali Pogane "psima." Ali, ti su "psi" postali njihovom duhovnom braćom! Kako je ponosan i arogantan bio postao Božji

izabrani narod — i kakvo je to moralo biti ponižavajuće iskustvo! Upravo ti ljudi koje su nazivali psima na koncu su postali Božji narod pored Židova.

Početak Bogatstva Za Neznabošce

U usporedbi o bogatašu i Lazaru, bogataš predstavlja Izrael, koji je bio u Božjoj naklonosti. Zbog njihovog "čistog" stanja, oni su se mogli svakodnevno hraniti sa Božjom duhovnom prehranom. To nije ostavilo ništa za ne-Židove. "Mrvice što padaju sa stola njihovih gospodara," bilo bi ono što je preostalo za Neznabošce, tzv. "pse" koji su lizali rane Lazara (koji predstavlja Neznabošce koji su bili spremni za Riječ Božju). Pogani su bili lišeni duhovne prehrane koja je bila potrebna za ulazak na uski put. Zacijelo mnogi Neznabošci, poput Kornelija, činili su se spremnima za Riječ kada je Evanđelje bilo otvoreno svima! (Djela 10).

Bogatstvo Za Sve

U kulturi Hrvatskog naroda naš odnos sa udomaćenim psima uvelike se promjenio od Nojnog vremena, isto tako kao i od Isusovog Prvog Dolaska. Psi pomažu čovječanstvu na razne načine danas. Zato što mogu otkriti mirise jedan u trilijun, oni su u stanju pomoći znanstvenicima otkriti bolesti poput dijabetesa i raka. Psi su korisni čovječanstvu na mnoge druge načine također, kao što je pomaganje pastirima čuvati ovce, čuvajući naše domove, i pomagati hendikepiranima (kao što su slijepe osobe). Psi su najverovatnije najpopularniji kućni ljubimci, i čak su bili nazvani čovjekovim najboljim prijateljem.

Kada razmatramo te stvari, možda sa obiteljskim psom u našem krilu, imajmo na umu kako su, baš poput stvarnih pasa, Pogani jednom bili smatrani od Židova kao nečisti izopćenici. I također se sjetimo da neznabošci imaju jednak pristup uskom putu i da sudjeluju u utrci za ciljem nagrade uzvišenog poziva, rame uz rame sa Židovskim obraćenicima (vidi Hebrejima 12:1; 1. Korinćanima 9:24). Koliko bi smo puni ljubavi i razumijevanja mi trebali imati prema onima koji čeznu da budu hranjeni sa dragocjenom nadom s kojom smo mi sada blagoslovljeni imati je! Kakvu veliku prednost mi imamo da ih hranimo sada, kada je to moguće, i zacijelo kasnije, u Kristovom kraljevstvu! Hvala neka je Bogu što nam je dao uvid u Svoj plan da blagoslovi cijelo čovječanstvo!

— Gary Johnson

(1) Iran: prijetnja batinama ili kaznom za šetanje psa," The Guardian, Studeni, 2014.

Pouke od Svinja

“Niti svoje bisere bacajte pred svinje: da ga ne izgaze svojim nogama te se okrenu i razderu vas” (Matej 7:6).

Isusova uputa Njegovim učenicima koja je zabilježena u Mateju 7:6 zahijevala je od njih da odluče što su bili “biseri” i tko su bile “svinje.”

Učenici nisu trebali suditi “da ne budu osuđeni” (Matej 7:1), što je značilo da nisu smjeli osuditi nikoga, zato što je Bog u stanju otvoriti oči bilo kome u bilo koje vrijeme. Tako se vidi vrijednost Salamonovih riječi, “Mudrost je ono glavno: stoga stekni mudrost i sa svime što si dobio stekni razboritost” (Izreke 4:7). Dok želi dijeliti evanđelje o kraljevstvu, Kršćanin mora slušati Isusovu uputu da ne “baca svoje bisere pred svinje.” Koje pouke možemo izvući iz Isusove upute u ovom tekstu?

Svinje

Pod Savezom Zakona Izraelcima su bile date izričite upute što se tiče životinja koje im je bilo dopušteno jesti i onih koje su bile zabranjene: “Jahve reče Mojsiju i Aronu: “Ovako kažite Izraelcima: `Ovo su životinje koje između svih četveronožaca na zemlji možete jesti: svaku koja ima papke, ali papke razdvojene, i koja preživa možete jesti. Ali ove, iako preživaju ili papke imaju, ne smijete jesti: devu, jer iako preživa, razdvojena papka nema — za vas je nečista; svisca, jer iako preživa, razdvojena papka nema — za vas je nečist; arnebeta, iako preživa, razdvojena papka nema — za vas je nečist. A svinja, iako ima papak, i to papak razdvojen, ne preživa — za vas je nečista. Njihova mesa nemojte jesti niti se njihove strvine doticati — za vas su one nečiste” (3. Mojsijeva 11:1-8). Izraelcima je bilo dozvoljeno jesti jedino one životinje koje su imale razdvojene papke i koje su preživale. Oba kriterija su trebala biti ispunjena.

Specifikacije govore da je postojao značaj u razdvojenim papcima i preživanju. Međutim, čini se da nema niti jednog retka iz Svetog Pisma koji daje uvid u to zašto su te dvije karakteristike određivale prihvatljivost bilo koje životinje. Stoga, Izraelci nisu imali nikakvo biblijsko načelo na kojem bi temeljili svoju prosudbu. Njihova jedina opcija bila je složiti se sa Božjim nalogom.

Postoje četiri druga odlomka Svetog Pisma koji potvrđuju da se svinju trebalo smatrati nečistom:

“Kao zlatna kolut na svinjskoj gubici, takva je lijepa žena bez razbora” (Izreke 11:22). Svinja kao nečista bila je ilustracija korištena da identificira razvratnu ženu kao nečistu.

- “Potražiše me koji ne pitahu za me, nadoše me koji me ne tražahu; rekoh: “Evo me! Evo me!” narodu koji ne prizivaše ime moje. Svagda sam pružao ruku narodu odmetničkom, koji hodi putem zlim, za mislima svojim, narodu koji me bez prestanka u lice srđi: žrtvuju po vrtovima, kad prinose na opekama, na grobovima stanuju i noće na skrovitim mjestima, jedu svinjetinu, meću u zdjele jela nečista” (Izaija 65:1-4). Jedan od razloga zašto je Izrael bio smatran buntovničkim narodom bilo je to što su jeli “svinjetinu.”

- “Ima ih koji kolju bika, ali i ljude ubijaju; žrtvuju ovcu, ali i psu vrat lome. Netko prinosi žrtvu, ali i krv svinjsku; prinose kad, ali časte i kipove. Kao što oni izabraše svoje putove i duši im se mile gnusobe njihove” (Izaija 66:3). Ovaj tekst opisuje prinošenje svinjske krvi kao nešto odvratno Bogu.

- “Oni koji se posvećuju i čiste u vrtovima iza onog jednog u sredini, koji jedu svinjetinu, nečisto i miševe - svi će zajedno izginuti, riječ je Jahvina” (Izaija 66:17). I ovdje je ponovno jedenje svinjetine bilo smatrano odvratnim.

Prirodne Karakteristike

U odsutnosti bilo kojeg Biblijskog ključa što se tiče razumijevanja načela koja stoje iza Božje klasificiranja svinje kao nečiste, prirodne karakteristike svinje mogu baciti svjetlo na razloge Božje odluke. Postoje tri karakteristike

“Mudrost je glavna”

koje bi mogle biti od značaja: priroda njihove hrane, njihova sklonost da gaze pod nogama, i njihova sklonost da razderu druge, kako je opisano u našem tematskom retku.

Svinja može jesti gotovo svaki prehrambeni proizvod kojeg konzumiraju ljudska bića, kao što je povrće i mesni ostaci (koji mogu biti klasificirani kao ostaci kućanske hrane). Ipak, u nekim krugovima postoji opasnost da će jesti neku hranu koja je otrovna ljudskim bićima, stoga njihovo meso može biti otrovno.

Svinja ima visoku tjelesnu masu mjereno u odnosu na njenu veličinu. Njen otisak noge je mali i stoga je pritisak kojeg vrši na zemlju velik, pa je stoga uobičajeno da satre stvari po kojima hoda. Osim toga, zbog visokog pritiska pod njenim papcima, zemlja je često smrvljena u prah i predmeti po kojima hoda izgaženi su u tlo i izgubljeni. Pojam “gaziti” je znakovit, kako ćemo to kasnije pokazati.

Ukoliko je tlo vlažno, zemlja postaje blatom. Svinje nemaju znojne žlijezde pa se stoga valjaju u blatu da se ohlade (životinje sa žlijezdama znojnicama nemaju se potrebe valjati). To bi mogao biti jedan od razloga zašto se svinju smatra nečistom.

Nema tajne oko značenja prijevoda u našem tematskom retku: on jednostavno znači rastrgati u komadiće. U odnosu na način na koji neke druge životinje jedu svoj plijen, svinja rastrga lešinu druge životinje i zatim poždere komade. Oni rastrgaju svoj plijen.

Demoni u Svinjama

Opažanje da je svinja odvratna pojačana je sa Isusovim istjerivanjem nečistih duhova iz jednog čovjeka u svinje: “Stigoše na onu stranu mora, u kraj gerazenski. Čim iziđe iz lađe, odmah mu iz grobnica pohiti u susret neki čovjek s nečistim duhom. Obitavalište je imao u grobnicama. I nitko ga više nije mogao svezati ni lancima jer je već često bio i okovima i lancima svezan, ali je raskinuo okove i iskidao lance i nitko ga nije mogao ukrotiti...Kad izdaleka opazi Isusa, dotrči i pokloni mu se, a onda u sav glas povika: “Što ti imaš sa mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me! Jer Isus mu bijaše rekao: “Izidi, duše nečisti, iz ovoga čovjeka!...A ondje je pod brdom paslo veliko krdo svinja. Zaklinjahu ga dakle: “Pošalji nas u ove svinje da u njih uđemo! I on im dopusti. Tada iziđoše nečisti duhovi i uđoše u svinje. I krdo od oko dvije tisuće jurnu niz obronak u more i podavi se u moru...Svinjari pobjegoše i razglasiše gradom i selima. A ljudi podoše vidjeti što se dogodilo. Dođu Isusu. Ugledaju opsjednutoga: sjedio je obučen i zdrave pameti - on koji ih je imao legiju. I prestraše se. A očevici im razlagahu kako je to bilo s opsjednutim i ono o svin-

Čudo sa svinjama u Gadareni, Brioton Riviere, 1883

jama” (Marko 5:1-16). Tako su te svinje doslovno bile “prebivalište đavola.”

Hranjenje Svinja

Drugi primjer lošeg glasa o svinjama je zanimanje izgubljenog sina. “I nastavi: “Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: `Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.` I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potrafi svoja dobra živeći razvratno. “Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao” (Luka 15:11-16). Niski položaj na kojeg je čovjek spao odražavao se s njegovim zaposlenjem koje je bilo najviše prezreno zanimanje — hranjenje svinja — da bude spreman jesti svinjsku hranu.

Biseri

U materijalnom svijetu biseri su drago kamenje i svinje ih ne cijene. Sveto Pismo govori o evanđelju o kraljevstvu kao o biseru. “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga” (Matej 13:45,46). Oni koji ne cijene vrijednost bisera istine bili bi poput prirodne svinje koja ne prepoznaje vrijednost dragog kamenja. Biseri, budući neprikladni svinjama za jelo, bili bi odbačeni od njih, i vrlo vjerovato izgaženi u zemlji. Prema tome, pouka za Kršćanina je da ne baca bisere istine pred “svinje” zato što će ih one odmah smatrati kao nejestive i nepoželjne. Stoga, one bi ih odbacile i gazile po zemlji, prijeteci tako istini sa prezirom (Matej 7:6) Posljedice bacanja istine pred one koji nisu u stanju cijiniti ih ide preko onoga što istina zaslužuje dopuštajući da ju se tretira s nepoštovanjem (to jest, da je

Povratak izgubljenog sina

ismijavana). Svinje bi se tada vratile i rastrgale onoga koji je bacio bisere pred njih zato što biseri ne zadovoljavaju

njihovu glad. Slično tome, pojedinac koji nije u stanju “probaviti” istinu će često postati agresivan i namjerno će se ismijavati poruci i glasniku. Iako se Kršćanin ne bi trebao stidjeti ismijavanja što se tiče bisera istine, također je neprikladno namjerno izlagati poruku podrugivanju. Mi bi trebali biti, kao što je Isus rekao, “mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi” (Matej 10:16).

Sažetak

Kao Kršćani, trebali bi smo zapaziti kada istina nije prihvaćena i ne pokušavati prisiljavati onoga koji nije spreman prihvatiti je. Kao što je spomenuto ranije, mi ne možemo suditi da će osoba ostati “svinja” ali mi trebamo biti dovoljno mudri da dijelimo bisere istine s onima koji “su gladni i žedni pravednosti” (Matej 5:6).

Prema tome, Kršćane se potiče da “gledaju, dakle, da pomno hode: ne kao bezumni, nego kao mudri” (Efežanima 5:15). Poticaj je osnažen sa poukama koje možemo naučiti iz usporedbe o biserima i svinjama.

— Graeme Smith

Deve u Bibliji

“I ponovno vam velim: lakše je devi proći kroz ušicu igle negoli bogatašu ući u kraljevstvo Božje” (Matej 19:24).

Deva je fascinantno stvorenje. Bog ih je posebno osmislio da služe ljudima u neprijateljskim uvjetima pustinje. Deve imaju mnoge jedinstvene karakteristike koje im omogućuju da se uspješno nose sa uvjetima koji su za ostale tegleće životinje kao što su to konji ili magarci teški za preživljavanje.

Na primjer, kada deva izdiše, vodena para ostaje zarobljena u njenim nosnicama i ponovno je apsorbirana u njeno tijelo.¹ Njeno teško krzno izolira ju od pustinjske vrućine. Čak je i devina krv drugačija od bilo kojeg drugog sisavca, omogućujući joj da slobodno teče tijekom ozbiljne dehidracije.² Deve mogu izdržati gubitak 25% od njene tjelesne težine za znojenja (11-13 % više od drugih sisavaca).³

To što su učinkovite kao korisnici vode samo je dio priče. Deve mogu pohraniti više vode nego druge životinje. Deva od 1300 kg može popiti više od 200 litara vode u tri minute!⁴ Sjetite se izvještaja iz 1. Mojsijeve 24, kada je Abraham poslao svog slugu u svoju domovinu sa

deset deva da nade ženu za njegovog sina Izaka. Rebeka je spremno izvukla vode za sve ljude i deve. To je od nje zahijevalo da izvuče do 1892 litre.

Deve su bile vrlo cijenjene u Starozavjetnim vremenima. Bogatstvo se moglo mjeriti sa nečijom stokom, uključujući deve (1. Mojsijeva 12:16; 24:35; Job 1:3; 42:12). Deve su bile korištene za osobni prijevoz, za teret, i kao tegleća marva. Deve se također muzlo kao i krave (1. Mojsijeva 32:15)

Na deve je u Starom Zavjetu ukazano pedeset i tri puta. Iako su deve također bile važne i u Novozavjetnim vremenima, one su spomenute samo šest puta. I u Mateju 3:4 i Marku 1:6 one su citirane u ukazivanju na odjeću Ivana Krstitelja (devina dlaka). Druga četiri ukazivanja su od našeg Gospodina. U jednom slučaju, on ukazuje metaforički na devu: “Jao vama pismoznanci i farizeji, licemjeri!...Vi slijepe vođe, koje cijedite mušicu i gutate devu” (Matej 23:23,24)!

Isus govori pismoznancima i Farizejima da su pokazali veću brigu oko usklađivanja sa izvjesnim opipljivim manjim obilježjima zakona, poput davanja desetine iz svojih

Bogati mladi vladar, okreće

povrtnjaka, no da su ipak propustili pokazati milosrđe i samilost onima u potrebi oko njih, što je bilo daleko važnije.

U toj analogiji, naš je Gospodin koristio dva suprotstavljena stvorenja dobro poznata njegovoj publici, komarca i devu. Komarac je bio jedno od najmanjih stvorenja s kojima su se ljudi ikada upoznali, tako mali da ih se teško može vidjeti. Njih Isus poistovjećuje sa davanjem desetine od strane pismoznanaca i Farizeja iz njihovih povrtnjaka, nešto toliko malo u očima našeg Nebeskog Oca da je jedva zamjetljivo. Deve, vjerovatno najveća stvorenja koja su ljudi poznavali, Isus uspoređuje sa nespremnošću pismoznanaca i Farizeja da pokažu dobru i milosrđe prema ljudima. Ta svojstva Bog smatra kao mnogo važnija, kako je to Isus izrazio na mnogim mjestima i na mnoge načine.

Druga tri ukazivanja na deve u Novom Zavjetu uključuju isti događaj dat na tri različita mjesta, Matej 19:24, Marku 10:25; i Luki 18:25. U toj je prilici bogati mladi vladar došao Isusu pitajući što mora činiti da naslijedi vječni život.

U Marku 10:24,25, učenici su bili zapanjeni Isusovim riječima. “Djeco, kako je teško onima koji se uzdaju u bogatstvo ući u kraljevstvo Božje. Lakše je devu proći kroz ušicu igle nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.”

Ovdje je Isus koristio analogiju sličnu onoj spomenutoj ranije u Mateju 23:24. Ovom je prigodom on stavio tu veliku životinju nasuprot ušici igle, najmanjem otvoru sa čime su oni koji su ga slušali bili vjerovatno upoznati. On im je rekao da bi bilo lakše za veliku devu da prođe kroz mali prostor igle nego bogatašu da uđe u kraljevstvo nebesko. Ljudskim terminima, deva moguće ne bi mogla postići takav podvig.

Isus je rekao, “S ljudima je to nemoguće, ali ne s Bogom: jer s Bogom je sve moguće” (Marko 10:27). S Bogom, velika deva može proći kroz mali prostor ušice igle. S Bogom, ne samo siromašni, nego također bogati i svi od čovječanstva će imati priliku vratiti se natrag u odnos sa njihovim stvoriteljem (1. Timoteju 4:10; 1. Ivanova 2:2). Međutim, sa učenicima mnogih, to je nemoguće. Kroz učenja ljudi, većina od ljudskog roda bila bi izgubljena kao nevjernici u ovom životu. Međutim sa Bogom je **sve** moguće (Matej 19:26; Djela 24:15). Kakvog predivnog Boga mi imamo!

Brat Russell, u R5465 i R3844, objašnjava tradiciju u vratima ušice igle. Misao je ta da kada su velika

glavna vrata koja vode u Jeruzalem bila zatvorena tijekom noći još uvijek je bilo moguće putnicima da uđu u grad kroz mali prolaz nazvan ušicom igle. Ta su vrata bila toliko mala za natovarenu devu da uđe. Međutim ako bi devin teret bio uklonjen i deva se spustila na koljena, ona bi mogla ući u grad.

Izgleda da je to prekrasan primjer onoga što je naš Gospodin bio učio u toj prilici kad je susreo bogatog mladog vladara. Kao što to deva ne bi mogla ući u grad stojeći uspravno sa ogromnim teretom na leđima, bogataš ne može ući u kraljevstvo Božje ponosno noseći svjetovna dobra do kojih mu je stalo. Da bi deva ušla u grad, ona prvo mora zauzeti ponizan stav, na svojim koljenima, tako da onaj koji s njom rukuje može skinuti teret svjetovnih dobara s njenih leđa. Deva zatim mora ostati u tom poniznom stavu, puzeći na svojim koljenima kroz mala uska vrata u radosti velikog grada.

Slično tome, mi koji želimo blagoslove našeg Gospodina moramo se poniziti pred njim. Mi moramo posvetiti sve što imamo, sve što jesmo, njemu. Mi se na taj način rasterećujemo od svjetovnih stvari koje smo jednom držali dragocjenima. Mi tada možemo putovati uskim putem žrtve sve dok ne čujemo njegov glas: “Dobro si učinio, slugo dobri i vjerni. U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti: uđi u radost gospodara svojega” (Matej 25:21).

To se čini kao predivna analogija. Međutim, ideja o malim vratima nazvanim ušica igle u zidovima Jeruzalema nedavno je pala u nemilost među izučavateljima Biblije. Dokaz o takvim vratima ne postoji. Rani zapisi sugeriraju da ta primjena seže samo do devetog stoljeća. Poanta našeg Gospodina bila je nemogućnost spasenja kroz čovjekova nastojanja. To je bilo ustanovljeno sa njegovim

vlastitim zaključkom o toj stvari, kao što čitamo prije u Marku 10:27, Isus je rekao, “S ljudima je to nemoguće, ali...s Bogom je sve moguće.”

Deva također može biti metafora za naše cijelo zemaljsko proputovanje s ove strane zavjese. Devine jedinstvene karakteristike mogu opisati elemente našeg Kršćanskog Životnog puta.

Kao što ju njene visoke noge nose visoko iznad žestoke vrućine pustinjskog pijeska (do 70 C), tako i mi, kroz sveti Duh, idemo kroz naše zemaljsko proputovanje visoko iznad iskvarujućih utjecaja svijeta. Kao što je deva u stanju popiti velike količine vode da ju sačuva kroz pustinju, sveti Duh nam omogućuje da uživamo u velikim istinama iz Božje Riječi, čuvajući nas duhovno dok putujemo uskim putem.

Kao što deva njena jedinstvena fizionomija omogućuje da preživi u neprijateljskom okruženju vruće suhe pustinje, tako i mi preživljavamo kao “osobiti narod” (1. Petrova

2:9) u neprijateljskom okruženju. Mi smo “osobiti” tako što nismo vođeni stvarima koje motiviraju svjetovne ljude. Mi imamo uzvišenija stremljenja da ugodimo našem Nebeskom Ocu. Mi smo motivirani s nadom kraljevstva i nevjerovatnim obećanjem, da ako ostanemo vjerni, da ćemo moći blagosloviti sve narode na zemlji.

— Mike Ensley

(1) Lewis, Paul (12 Srpanj 1981), “A Pilgrimage To A Mystic’s Hermitage In Algeria,” The New York Times, Retrieved 7 Ožujka 2009.

(2) Eitan, A; Aloni, B; Livne, A (1976). “Unique Properties of the Camel Erythrocyte Membrane II Organization of Membrane Proteins,” Biochimica et Biophysica Acta (BBA), Biomembranes 426: 647- 58.doi:10.1016/0005-2736(76)90129-2.

(3) Halpern, E. Anette (1999), “Camel,” Mares; Michael A. Deserts. Univ. of Ok. Press. stranice 96-97.

(4) “Dromedary,” Hannover Zoo, Ahivirano iz originala 25 Listopad 2005. Retrieved 8 Siječanj 2008.

Promatraj Mrava

“Idi k mravu, lijenčino; promatraj njegove putove i budi mudar. On koji nema vođu, nadglednika, ili upravitelja, ljeti pribavlja sebi hranu i tijekom žetve si jelo sabire” (Izreke 6:6-8).

Salamun skreće pažnju na mrava. On ukazuje na radnu etiku mrava i upućuje one koji trate vrijeme da razmotre kako je produktivno to malo stvorenje. On ukazuje na mrava ponovno u Izrekama 30:25, koji tekst glasi, “Mravi su nejak narod, no ipak si ljeti pripremaju hranu.” Kao što Salamun predlaže, mi ćemo razmotriti mudrost u primjeru mrava i potražiti duhovne pouke koje možemo primjeniti na sebe.

Pozadina

Broj različitih vrsta mrava koji su dosada otkriveni i razvrstani prelazi 12,500. Uspješni pod različitim životnim uvjetima, ta su stvorenja udomaćena u gotovo svakoj kopnenoj regiji na zemlji. Mravi čine kolonije i žive u njima. Veličina kolonije može varirati od vrlo male (nekoliko desetaka mrava) do jako velike (milijuni mrava). Mravi su vrlo društveni insekti. Unutar kolonije, oni komuniciraju jedan s drugim koristeći zvuk, dodir i miris. Većina mravljih kolonija su organizirane s podjelama rada i sa različitim vrstama mrava koji ispunjavaju različite uloge. Društvena i organizacijska struktura mrava i njihovih kolonija čini ih motivirajućim studijem za nas.

Raditi dok postoji prilika

Mravima se već dugo divimo zbog njihove radne etike. Ezop je pričao o mravljnoj produktivnosti u jednoj od svojih basni — Mrav i Skakavac. Basna kaže, da skakavac provodi svo ljetu i žetvu pjevajući dok mrav marljivo sakuplja i pohranjuje hranu za zimu. Kada je došla hladnoća i grubost zime, mrav se povlači u svoje gnijezdo s obiljem hrane koju je sakupio. Skakavac, međutim, nalazi sebe kako glada i dolazi i prosi hranu od mrava. Mrav mu odgovara na tu molbu, da dok je skakavac pjevao cijelo ljetu, sada treba plesati tijekom zime.

Basna jasno naglašava vrline napornog rada i marljivosti. Upravo je ta svojstva Salamon promatrao u mravima tijekom ljetnih mjeseci i zato je savjetovao lijene osobe da proučavaju to stvorenje. Istraživanja su pokazala da tipičan godišnji ciklus za mrava počinje kada se oni bude u proljeće. Oni provode proljeće, ljetu i jesenske mjesec godine sakupljajući hranu, radeći na gnijezdu, i brinući se za koloniju. Kada dođe zima, oni ulaze u fazu uspavanosti nazvanu dijapauzom, što je slično hibernaciji. Oni nastavljaju svoje aktivnosti idućeg proljeća. Mravi rade dok imaju priliku.

“Ja uvijek činim ono što je njemu ugodno” (Ivan 8:29).

Marljivost mrava podsjeća nas na pouku od našeg Gospodina. Isus je rekao u Ivanu 9:4, “Dok je još dan, moram činiti djela onoga koji me poslao: dolazi noć, kada nitko ne može raditi.” Poput mrava, Isus je prepoznao svoj sat prilike i posao kojeg je trebao napraviti tijekom svog prvog dolaska. On je znao da je to djelo bilo od Boga — “onoga koji me poslao” — i on se bez odlaganja usredotočio na izvršenje toga. Isus je također shvaćao da je vrijeme za izvršiti to djelo bilo ograničeno. Stoga je on, poput mrava, radio marljivo — služeći svojim učenicima (Ivan 17:6-8), liječeći i čineći čuda (Luka 7:22), i ponizivši se do smrti na križu (Filipljanima 2:7,8). Slijedeći našeg Gospodina, i mi imamo pred sobom djelo za izvršiti — ispunjenje naših zavjeta posvećenja (Rimljanima 12:1,2), posvećivanje sebe (Ivan 17:17; 1. Solunjanima 4:3,4), i razvijanje Kristolikih karaktera (2. Petrova 1:4-8). Naš sat prilike je sada. Sjećamo se kako mrav prestaje s radom tijekom zime, kada više nema hrane za sakupiti. Mi radimo tijekom žetve ovog Evandeoskog Doba, pomažući da se sakupi pšenica. To vrijeme prilike neće trajati zauvijek. Stoga neka bi smo bili ohrabreni da nastavimo raditi marljivo dok još imamo priliku (2. Timoteju 2:15; Galaćanima 6:9).

Svaki član ima svoju ulogu

Mravlje kolonije organiziraju svoje radnike u grupe. To je dio onoga što čini mrave toliko uspješnima i plodnima. Tipična kolonija sastoji se od jedne ili više matice, velikog broja mrava radnika, i sezonski, krilatih mrava. Uloga matice je da proizvodi potomstvo. Krilati mravi izlaze van kako bi uspostavljali nove kolonije. Radnici mravi sačinjavaju većinu kolonije i izvršavaju nekoliko različitih poslova. Nekoliko radnih mrava ostaje u gnijezdu i brinu se za maticu i mlade. Neki iskapaju i održavaju gnijezdo. Neki radnici mravi postaju dobavljači krme i kreću u potragu za hranom koju sakupljaju i donose na-

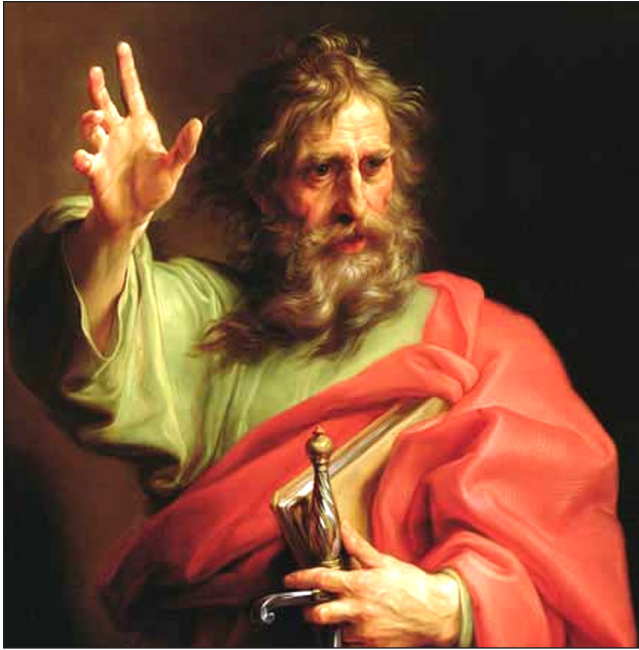
trag u koloniju. Postoji mnogo različitih poslova za obaviti, i zdravlje kolonije je ovisno o suradnji svih mrava koji rade zajedno prema zajedničkom cilju.

U istom smislu, postoje mnogi načini na koje mi možemo služiti Bogu u prospektivnom tijelu Kristovom. U 1. Korinćanima 12:12-27, Apostol Pavao to iznosi na svjetlo dana, koristeći drugačiju analogiju, onu ljudskog tijela. Među točkama koje Pavao navodi jesu te da se Kristovo tijelo sastoji od mnogih udova sa različitim sposobnostima i talentima, da Bog stavlja udove u tijelu kako On smatra prikladnim, i da su svi udovi neophodni i da imaju svoje uloge. Gledajući na pripremu ekklesije, neki od načina na koje mi možemo služiti slični su onima kako mravi radnici doprinose zdravlju njihove kolonije. Poput mrava koji se brine za svoje mlade, mi obučavamo djecu naših ekklesija o Božjim načelima kroz omladinske razrede i seminare (Izreke 22:6). Poput mrava koji gradi i održava gnijezdo, mi izgrađujemo i održavamo ekklesiju kroz naše odnose temeljene na zajedničkoj vjeri i ljubav prema istini (Efežanima 4:15,16). I na koncu, kao što mrav dobavlja krmu za sebe i koloniju, tako mi istražujemo Sveto Pismo za duhovno prehranjivanje koje koristi nama i našoj braći kad je to podjeljeno sa ekklesijom u komentarima na studiju, svjedočanstvima, i ohrabrenjima (1. Korinćanima 14:26).

Učimo jedni od drugih

Mravi uče jedni od drugih. Jedan primjer toga je mravlja staza. Krmni mravi su poslani da pronadu i sakupe hranu. Po pronalaženju izvora hrane, krmni mrav kreće na najučinkovitiji put natrag u koloniju koristeći svoje osjetilo smjera i mirisa. Kad se vrate, oni ostave kemijski trag za druge mrave da ga slijede do izvora hrane. Sve više i više krmnih mrava slijede stazu do izvora hrane. Kada se vrate, oni pojačavaju kemijski trag tako da je snažniji i lakši za slijediti. Drugi primjer kako mravi uče jedni od drugih je nazvan tandemsko trčanje. To je mjesto na koje krmni mrav koji zna za izvor hrane vodi drugog mrava radnika koji je u neznanju. Kod jedne osobite vrste mrava bilo je primjećeno kako mentor mrav predvodi i kako je bio osjetljiv za napredak mrava koji ga je slijedio. Kada bi taj mrav zaostajao, mentor mrav bi usporio. Kada bi mu se taj mrav približio, mentor bi opet ubrzao.

Na sličan način, mi učimo jedni od drugih u pripremi ekklesije. Kada se okupimo, jedan od naših ciljeva je učiti još više o Božjem planu kroz proučavanje Svetog Pisma. U tu svrhu, mi često vodimo tematska i redak po redak proučavanja Biblije. Kada svaki član iznosi misli iz svog osobnog proučavanja i dijeli ih sa ekklesijom, zajednička nas rasprava duhovno prehranjuje. Drugi način na koji mi učimo jedni od drugih je prenošenje duhovne spoznaje i nasljeđa istine sa jedne generacije na drugu. Kao što

Pavao, koji je rekao da smo mi svi udovi tijela Kristovog.

više iskusniji mrav predvodi manje iskusne mrave, mentorstvo ima također svoje mjesto u ekklesiji.

Oni koji su već duže vremena na ovom putu vjerovatno se sjećaju drage braće koja su otišla pred nama i koji su bili njihovi mentori. Mi imamo primjer uspješnog mentorstva sa Apostolom Pavlom i Timotejem. U tom primjeru, mi utvrđujemo da je Pavao najprije stvorio vezu sa Timotejem. On je dobro poznao Timotejevu obitelj i ukazao je na Timoteja kao na svog “vlastitog sina u vjeri” (2. Timoteju 1:5; 1. Timoteju 1:2). Zatim, Pavao je ohrabrio Timoteja. On ga je savjetovao da ne dopusti da ga njegova mladost spriječi u tome da bude primjer Kristolikosti drugima (1. Timoteju 4:12). Treće, Pavao je dao Timoteju odgovornost. On ga je ostavio u Efezu da pomogne tamošnjoj braći (1. Timoteju 1:3; 4:13).

Ujedinjeni i Nesebični

Mravi u istoj koloniji rade zajedno na ujedinen i nesebičan način. Zbog toga se na koloniju gleda kao na superorganizam. Superorganizam je “organizirano društvo koje djeluje kao organska cjelina” (Merriam-Webster). Radeći u skladu kao superorganizam, mravljnoj koloniji moguće poduzeti izazovan zadatak koji bi bio prevelik za pojedinog mrava. Primjer toga je mrav Tkalac. Mravi tkalci grade njihova gnijezda od lišća drveća. Mravi radnici koji su tkalci, povlače zajedno nekoliko listova da

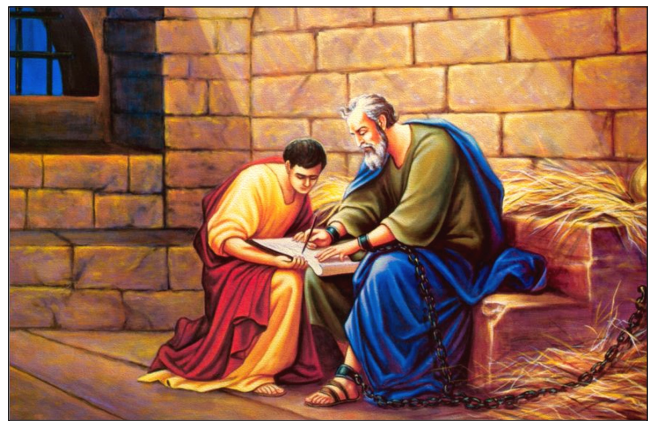
ograde prostor za gnijezdo. Oni ponekada grade mostove korištenjem svojih tijela da bi to ostvarili. Skupivši lišće zajedno, drugi radnici mravi koriste svilu koju prave ličinke da povežu lišće zajedno. Rezultat je gnijezdo od skupljenog lišća za koloniju, koje je iznad zemlje.

Poput mrava, mi trebamo raditi na jedinstvu i praktirati nesebičnost u ekklesiji. Apostol Pavao nas ohrabruje po tom pitanju u Efežanima 4:1-3: “Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani! Podnosite jedni druge u ljubavi; trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira!” Grčka riječ prevedena sa “jedinstvo” znači ujedinjenost.

Mi ne težimo za bezuvjetnim jedinstvom, zato što mi imamo temeljne doktrinarne i neophodne moralne standarde koje se mora poštivati. Ali kada je to jednom ostvareno, jedan od naših ciljeva u ekklesiji je imati to jedinstvo Duha. Apostol Pavao navodi listu karakternih crta nesebičnog stava koji radi na tom jedinstvu Duha, kao što su to poniznost, krotkost, dugotrpeljivost, i ljubav. U Ivanu 17, Isus se je molio za naše jedinstvo tri puta. U recima 21,22, on se je molio da jedinstvo među njegovim sljedbenicima može biti istovjetno jedinstvu Duha i stava koje je on dijelio sa Nebeskim Ocem. To je veoma uzvišeni ideal kojeg je Isus stavio pred nas. Mi ne očekujemo da ćemo dostići takvo savršeno ujedinjenje dok se još bavimo sa palim sklonostima naše degradirajuće ljudske prirode. Ali to je cilj kojeg nam je dao naš Gospodin.

Mrav, sa svojim odnosom prema koloniji, potičući je primjer Kršćaninove uloge u ekklesiji. Božju zamršenu mudrost možemo naći čak i u jednom od Njegovih najmanjih stvorenja.

— Chris Kuenzli

Timotej, posluhuje Pavla u njegovim lancima

Dva Lava

“Lav, najjači među zvijerima, koji ne uzmiče ni pred kim” (Izreke 30:30 NS).

U Svetom Pismu imamo mnoga ukazivanja na lavove. Mi ćemo se usredotočiti na dva koja su braći najpoznatija: Lava iz plemena Jude koji predstavlja našeg Gospodina, i ričućeg lava na kojeg nas Petar upozorava, koji nije ntko drugi doli veliki protivnik, Đavo.

Ričući Lav

“Otrijeznite se! Bdižite! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre. Oprite mu se stameni u vjeri znajući da takve iste patnje podnose vaša braća po svijetu” (1. Petrova 5:8,9).

Otrijeznite se, to jest, budite svjesni, razboriti, trezvena uma, i budni, stalno obraćajući pozornost na neprijatelja. Beskorisno je bdjeti ako ne znamo za što bdijemo. Pavao nam govori da mi trebamo poznavati našeg neprijatelja, “da nas Sotona ne bi prevario, jer nam njegove namjere nisu nepoznate” (2. Korinćanima 2:11)

Lavlja rika je toliko jaka da je poznato da paralizira svoje planirane žrtve, čak ljude. Ova divlja zvijer može trčati na kratke udaljenosti do 80 km/h, i skakati do 11 metara. Snaga lavova je legendarna. Oni mogu ubiti životinje mnogo veće od sebe, kao što je zebra i bivol. Bez ispravne zaštite čovjek se ne bi mogao nositi s lavom. Koliko li je to više istina što se tiče đavla. Mi se ne možemo nositi s njegovim spletkama, no ipak mi imamo jamstvo da je Gospodin na našoj strani.

Poznavajući našeg neprijatelja mi ćemo trebati ispravna sredstva obrane, koje apostol navodi za nas u Efežanima šesto poglavlje. Tamo nam je rečeno da trebamo staviti na sebe Kacigu Spasenja, Oklop Pravednosti, i Štit Vjere. Mi također trebamo biti obučeni u Sandale Mira i imati u našim rukama Mač Duha. Potreba za takvom bojnomo opremom dana nam je u Efežanima 6:10-13. Tamo nam je rečeno da se mi ne borimo protiv tijela i krvi, nego protiv vrhovništava, protiv vlasti, protiv svjetskih vladara ove tame, protiv zlih duhovnih sila na nebesima. ; stoga nama treba ova duhovna bojna oprema.

Riječ protivnik u tekstu Prve Petrove dolazi od Grčke riječi antidikos (antid'-ee-kos) i definirana je kao suprotan ili protivnik i (posebno) Sotona, kao najveći neprijatelj. Tako također Weymouth to slično prevodi kada kaže, “Budite trezveni, bdižite. Vaš veliki optužitelj, ide uokolo.” Đavo je zaista veliki optužitelj, čak do te mjere da je u Edenu on optužio Boga da je uskratio informaciju Evi

(1. Mojsijeva 3:4,5).

Jedna od Sotoninih spletki je obeshrabriti Gospodine vjerne. U nekim slučajevima, što su više savjesniji, tim će više biti predmetom Sotoninih sugestija o nedostojnosti, odbačenosti, osude, ili čak Druge Smrti. Ali “ne čudite se vatri koja buktu među vama da vas iskuša” (1. Petrova 4:12). Bog to dopušta kao ispit ili kušnju naše vjere. “A bez vjere je nemoguće ugoditi Bogu” (Hebrejima 11:6). Stoga da bi smo se razvili u sličnost Njemu, naša vjera mora biti iskušana. Što je više vjere razvijeno, i to kroz kušnju, to ugodniji mi postajemo u Očevim očima. Kušnja stoga dokazuje našu vjeru, koja je dragocjenija od zlata. Naša vjera bi u nama trebala biti bezuvjetna, nepokolebljiva (1. Petrova 1:7-9). Međutim, Protivnik, kao ričući lav, bi htio uništiti našu vjeru sa preuveličavanjem naših slabosti i neuspjeha, da tako prouzroči da se prestanemo naprezati prema cilju božanskog priznanja. On bi htio da odustanemo u očaju.

“Podložite se, dakle, Bogu, a suprotstavite se Đavlu, i pobjeći će od vas” (Jakov 4:7) Nama su bila dana nadasve velika i dragocjena obećanja za koja možemo tvrditi pred prijestoljem milosti da su naša. U vjeri stoga, mi se možemo suprostaviti đavlu. Imamo li čvrstu odlučnost protivnik će pobjeći od nas.

Jedan od načina napada od tog velikog zlog lava je prtajno prikradanje ne bi li nas zatekao nespremne, možda u neopreznom trenutku, ili onda kada smo najslabiji. Lav

“Što je jače od lava?” (Suci 14:18)

Sotona se sprema napasti

ima vrlo potajan hod. Na njegovim su nogama mekani jastuci, koji mu omogućuju da dođe vrlo blizu svog plijena prije nego ga se prepozna.

Životinjski Napadi sa Straga

“Treneri životinja kažu da je tajna sigurnog rukovanja sa svim zvijerima vrste mačaka, kao što su lavovi, tigrovi, i leopardi, da ih se stalno drži u strahu od nas. U trenutku kada nadvladaju svoj strah, oni će napasti bilo koga tko im se ispriječi na putu. Oni su također svi podmukli, i često skupe više hrabrosti za napad kada se gospodareve oči uklone od njih. Pojedinaac nikada ne zna kada će oni nadvladati svoj strah i poletjeti na stražara...Naša borba sa đavlom je slična tome. On nas uvijek nastoji napasti sa stražnje strane ili iz zasjede. Đavo ide uokolo poput ričućeg lava tražeći koga da proždre, ali on je veliki kukavica kad je suočen sa hrabrošću. “Suprotstavite se đavlu, i pobjeći će od vas” je jednako istina u naše vrijeme kao što je bilo kada je Apostol Jakov to najprije izjavio” (Anecdotes and Morals).

Sotona bi htio da se povučemo od naših zavjeta posvećenja. Mi smo obično podložniji tome kada smo obehtrabreni.

“Ali ako se tko odvrati, neće mu se radovati duša moja” (Hebrejima 10:38). Odvaćanje iz početka može biti vro lagani otklon sa uskog puta žrtve — možda samo pogled unatrag, sa uzdahom za stvarima iza nas, malo usporavanje brzine u trci koja je stavljena pred nas; zatim

malo kompromitiranje Istine u korist žudnji pale prirode. Tako je utrput za spletke kušaća, koji je brz primjetiti naše slabe točke, i iskoristiti ih na način koji najbolje odgovara našem slučaju. Prosudba je ugrožena podmuklim zabludama; ugodne privlačnosti, koje izgledaju pravednima, predstavljene su tjelesnom umu; i, gotovo neprimjetno, duša zaboravlja svoju “prvu ljubav” za Gospodina, i svoju prvu revnost za Njegovu službu, i odstupa od Istine i njenog duha, i više nije vođena svetim Duhom Božjim” (R1799,8 Travnja, Mana).

Pavao nas upozorava da se Sotona često preobražava u anđela svjetla, što nije iznenađujuće budući da su Sotona i pali anđeli lašci i zavodnici. Ime Lucifer, njegovo anđeosko ime, znači “Svjetlonoša” (Izaija 14:12). Etimologija imena je zanimljiva. Stara Hrvatska riječ Lucifer dolazi od latinskog, koja doslovno znači “nositelj svjetla,” od lux (svijetlo) i fere (nositi).

Stoga je Sotona prvobitno bio nositelj svjetla, no ipak postao je simbolom tame i radnikom mračnih djela koji zavodi predstavljajući se kao anđeo svjetla. On bi prema tome htio da drugi podlegnu njegovim prijevarama kroz podmukle zablude, da ih odvuče od svjetla istine, u tamu zablude i nevjerovanja. On to čini tražeći vođe koji su dozvolili ponosu ili ispraznoj slavi da uđu u njihova srca, i, tako i sami zavedeni, uvode zablude. On će koristiti takve koji su najugledniji ako može da ih zavede, znajući da su mnogi koji su oduševljeni s takvim vođama manje spremni, ne imajući potpunu bojnu opremu na sebi, kacigu spasenja da štiti njihove glave. Budući da nisu vješti u korištenju maču duha, oni su razoružani i sada otvoreni biti lako zavedenima u slijedenju tih ljubljenih i pobožnih, ali inače zavedenih, vođa crkve (Vidi 2. Korinćanima 11:14,15; Djela 20:3; Jakov 3:1).

Mi prema tome možemo vidjeti važnost Petrove upute da se bude budan, i oprezan. Mi to možemo činiti proučavanjem Gospodinove riječi, dokazujući si sve stvari, i držeći se čvrsto istine koja nam je u njoj data. Kao što je naš Gospodin poučio Petra, “Bdijte i molite” kako bi smo čineći sve to bili zaštićeni od tog podmuklog neprijatelja (Matej 26:41; 2. Timoteju 2:15; 1. Solunjanima 5:21)

Lav iz Plemena Jude

Lavovi su simboli snage i hrabrosti i bili su slavljени kroz povijest zbog tih karakteristika. Oni su također uobičajeni simboli za plemstvo i otmjenost, od tud fraza “kralj džungle.”

Naziv “Lav iz plemena Jude” očito se odnosi na snagu i veličinu našeg Gospodina, prikazujući tako njegovu snažnu moć kao Milenijskog kralja. Povezanost lava s Judom pronalazimo u blagoslovu kojeg je Jakov dao svom sinu Judi. U 1. Mojsijevoj 49:8-12 postoji nekoliko

Isus je Lav iz Plemena Judina

simboličkih ukazivanja koja se odnose na našeg Gospodina. Na primjer, on govori o Judi kako ima svoju ruku na vratu svojih neprijatelja, i tako je bilo pod Kraljem Davidom, kao predlikom Krista, koji je kao moćni kralj ratnik sa snagom od Boga porazio sve svoje neprijatelje. I tako je Jakov rekao da je Juda bio “lavlje mladunče,” i kada je on postao zreli lav, tko bi ga se usudio probuditi?

Drugi simbol koji je korišten u povezanosti sa Judom je žezlo, koje predstavlja autoritet za vladanje. To je žezlo bilo dato Judi, i ondje će ostati sve dok ga Šilo, Knez Mira, ne uzme po svom uskrsnuću.

Naziv “Lav iz Plemena Jude” može doći jedino onima koji je rođen iz plemena Jude. Isus, stoga, nije imao tu titulu u svom predljudskom postojanju kao Logos. Umjesto toga, budući je bio rođen od Marije, on je bio od plemena Jude, i on je također korijen Davidov. On će dobiti taj naslov na Jordanu, kada se predstavi u posvećenju da vrši i ispunjava volju Božju, da izvrši djelo čovjekovog otkupljenja.

Jedini izravan tekst u kojem je korištena ta titula u odnosu na našeg Gospodina je Otkrivenje 5:5, “I reče

mi jedan od starješina: Ne plači; evo pobjedio je Lav iz Judina plemena, Korijen Davidov, on će otvoriti knjigu i odriješiti njezinih sedam pečata.”

Ivan, koji ovdje predstavlja crkvu prvorođenih, je pokazan kako plače zato što nije bio pronađen nitko tko bi mogao otvoriti knjigu. Što je ta knjiga? Očito ne Biblija, jer Novi Zavjet još nije bio napisan. Ne, ta knjiga je Božji plan vjekova (vidi Efežanima 3:11 Diaglott) koji je bio u Jehovinoj ruci još od prije postanka svijeta. Tek nakon što je završio svoje djelo žrtvovanja na križu Isus je postao dostojan da otvori knjigu.

Po njegovom uskrsnuću bila mu je dana od Boga sva moć na nebu i na zemlji (Matej 28:18). Tako mu je isto bila data i knjiga i vlast da otvori knjigu, da nam otkrije Božji plan. Ta moć i mudrost koje je on primio je predstavljena sa sedam rogova i sedam očiju na zaklanom Janjetu koje je Ivan vidio u viziji, a što je za nas zapisano u 6 retku. Sedam bi očiju predstavljalo potpunu mudrost i sedam rogova potpunu moć.

Taj sada svemoćan Lav iz Jude, komu je bila dana knjiga, mjerodavan je otvoriti jedan pečat za neko vrijeme, postupno obznanjujući pripreme Nebeskog OCa, nadu Kraljevstva i blagoslove koje će primiti svi narodi na zemlji. Tako je to bilo postupno otkrivano tokom Evandeoskog Doba sve do vremena kada je sedmi pečat bio otvoren, sedmi glasnik bio na svjetskoj sceni, sedma je truba trubila tijekom sedme faze crkve. Cijeli Božji plan bio je sada otvoren stražarima.

Tijekom vladavine tog Lava Kralja Sotona, ričući lav, će biti svezan i nakon toga uništen u “malo vremena” o kojemu se govori u Otkrivenju 20. Mi čitamo u Izaiji 35:9 da tijekom vladavine Lava iz Plemena Jude, “neće ondje biti lava” niti “grabežljive zvijeri” na uzvišenoj cesti. Taj put će biti postavljen za otkupljeni svijet čovječanstva koji će hoditi njime (Budući je Sotona bio svezan). Oni će pristupiti punoj savršenosti i skladu sa Bogom pod uvjetima Novog Saveza.

— Dan Beard

Vode života poteći
će u Mileniju.

